

De Lindehoeve

Leidseweg 279

De Lindehoeve ontleent haar naam waarschijnlijk aan de twee leilinden waarachter het ten opzichte van de openbare weg verscholen ligt. Als twee handen in de lucht bieden ze zomers enige schaduw.

De Lindehoeve is van oorsprong een 19e-eeuwse hallenhuysboerderij, een type dat vooral in Oost- en Midden-Nederland veelvuldig voorkomt. Na jarenlange leegstand kreeg het in 2021 eindelijk een nieuwe eigenaar. Onder toezicht van Monumentenzorg werd zeer grondig en fraai verbouwd. In het woonhuis is de balkenconstructie verstevigd. Er ging een nieuw rieten zadeldak op en werden vloeren-, wand- en plafondafwerkingen vernieuwd. Op het erf is een riante kapschuur geplaatst, werd een bloemen- en een groentetuin aangelegd en oude zieke bomen vervangen door nieuwe aanplant. De Lindehoeve met erf is hiermee in ere hersteld. Door een blikseminslag in 2022 moest de, centraal op het achtererf gelegen, oude eik er helaas aan geloven.

Het echtpaar Maria en Johannes van Velzen lieten boerderij De Lindehoeve in 1876 bouwen. Sindsdien zijn delen van het erf verkocht ten behoeve van de bouw van de belendende panden. In 1971 verloor de boerderij haar agrarische functie en werd het pand ingrijpend verbouwd. De vaste stal en de hooiberg met vijf roeden werden afgebroken. De oorspronkelijke scheidingswand tussen het werkgedeelte en de stal werd de huidige achtergevel. Aan de binnenzijde werden de gangwanden bijna geheel afgebroken, waardoor de beide woonkamers werden verheeld. De boerderij is sindsdien nog uitsluitend als woonhuis gebruikt. Een jaar later werd ook de naastgelegen schuur afgebroken.

In 1979 werd achter de boerderij een garage met berging opgetrokken. Deze werd tien jaar later vervangen door de huidige. Eveneens in 1979 werd de deur in de noordgevel vervangen. Aan het einde van de 20e eeuw zijn ook alle kozijnen en vensters vervangen in de voor- en zijgevels en werd intern op de zolderverdieping het nodige heringedeeld en verbouwd.

Hoewel de oorspronkelijke functie van De Lindehoeve is verdwenen en het pand verschillende keren behoorlijk is gewijzigd, is de 19e-eeuwse architectuur, van met name de voorgevel, nog vrijwel gaaf aanwezig. Hieraan wordt een hoge monumentale waarde toegekend, evenals aan de oorspronkelijke tegels op de keldervloer, de gemetselde keldertrap, het binnenraam boven de keldertrap en de oorspronkelijke spoelbak met pomp. Aan de overige elementen en indelingen wordt een positieve dan wel indifferente cultuurhistorische waarde toegekend.

Tijdens Open Monumentendag krijgt u vanaf het erf een indruk van het woonhuis, dat vooralsnog niet geopend zal zijn.

Bron: Bouwhistorisch bureau MoNed te Leiden, 2021. De fam. Epskamp. 2023

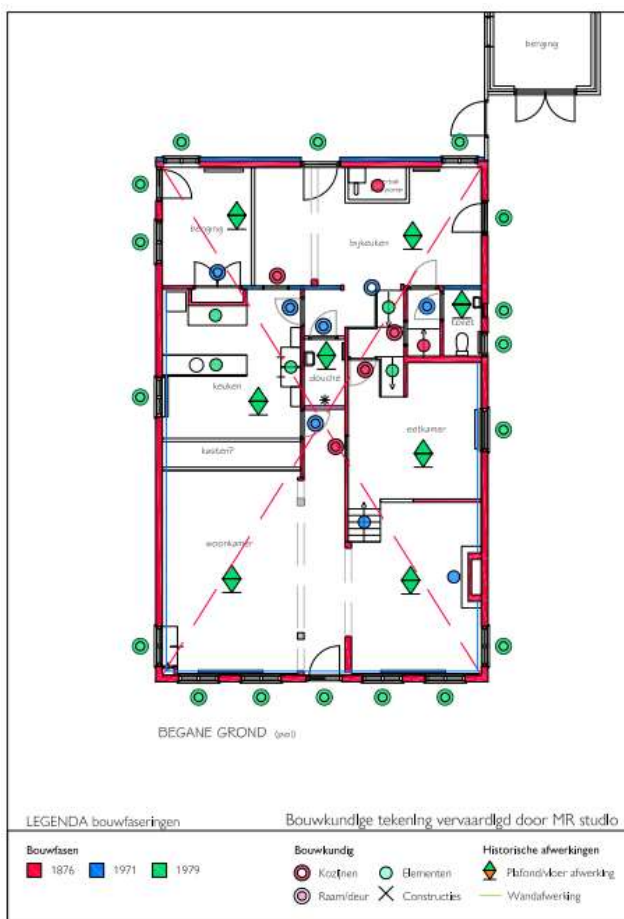
Versie: juli 2023

Detail van de in de voorgevel gemetselde 19e-eeuwse lijst van gele baksteen.

De plattegrond zoals vermeld in het bouw-historisch onderzoeks-rapport van MoNed.

Comité Open Monumentendag van de Vereniging tot behoud van Oud-, Groen en Leefbaar Voorschoten